

«αγρυπνείτε και προσεύχεσθε, δια να μη εισέλθητε εις πειρασμόν ὁ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ασθενής» (Μάρκος, ιδ' :38).

Ο αναγεννημένος χριστιανός σαν παιδί του Θεού, όσο μορφώνεται ο χαρακτήρας του Ιησού Χριστού στον εσωτερικό του άνθρωπο, αποκτά πνευματική όραση και γνωρίζει ότι μόνο κοντά στο Θεό μπορεί να περάσει επιτυχώς τις δοκιμασίες που θα έρχονται στη ζωή του. Κοντά στον Θεό είναι ο χριστιανός όταν έχει σαν πρώτη προτεραιότητα ὁ στη ζωή του, το να ζει σύμφωνα με το θέλημα του Πατέρα Θεού, έτσι όπως αυτό φανερώνεται στο γραμμένο λόγο Του, την Καινή Διαθήκη. Η παρουσία του Θεού στη ζωή του χριστιανού εξασφαλίζει την σωστή αντιμετώπιση εκ μέρους του, ὁ δύσκολων καταστάσεων που μέλλουν να συμβούν στη ζωή του και που ο ίδιος δεν γνωρίζει. Άλλωστε ο Κύριος Ιησούς έδωσε στους μαθητές, στο εδάφιο που αναφέρουμε αρχικά, αυτή την προληπτική εντολή, δείχνοντας τη σημασία της πνευματικής επαγρύπνησης ὁ στε να μη μπου σε πειρασμό που θα έχει σαν αποτέλεσμα την πνευματική ὁ τους πτώση.

Ο απόστολος Πέτρος δια Πνεύματος Αγίου, πάνω στο ίδιο θέμα, μας αναφέρει: «Πάντων δε το τέλος επλησίασε. Φρονίμως λοιπόν διάγετε και αγρυπνείτε εις τας προσευχάς•....Εγκρατεύητε, αγρυπνήσατε ὁ διότι ο αντίδικός σας διάβολος, ως λέων ωρυόμενος, περιέρχεται, ζητῶν τὴν τινα να καταπίη» (Α' Πέτρου, δ' :7,ε' :8). Ο πονηρός θέλει να μη πράττουμε το θέλημα του Θεού αλλά την αμαρτία, ὁ στε να λυπούμε τον Θεό και να απομακρυνόμαστε από κοντά Του. Γι' αυτό ο χριστιανός οφείλει για το δικό του καλό να σταθεί ὁπως θέλει ο Πατέρας του ο Ουράνιος, οδηγούμενος από το λόγο Του, ὁ στε να διακρίνει τις μεθοδίες του πονηρού και να μη πέφτει στις παγίδες του.

Συνεπώς το φρόνιμο παιδί του Θεού αγρυπνεί και προσεύχεται, γιατί στην προσευχή θα λάβει δύναμη Πνεύματος Αγίου, για να μη πέσει σε αμαρτία. ὁ Η πνευματική επαγρύπνηση βοηθάει τον χριστιανό να μη χάσει το στόχο του, όταν βομβαρδίζεται ἡ διάνοιά του από μηνύματα εξωτερικά αλλά και από διαλογισμούς που σκοπό έχουν να τον εκτρέψουν από το θέλημα του Θεού. Γι' αυτό, μόνο όταν ο χριστιανός προσεύχεται πληρούμενος δια του Αγίου Πνεύματος, αποκτά σωστή αντίληψη ὁ του πνευματικού κόσμου διότι τότε ο Θεός του δίνει νόηση ὁ στε να είναι προσεχτικός και προνοητικός. Επί πλέον δυναμωμένος με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος και οπλισμένος με τη γνώση του

λόγου του Θεού, που είναι 'η μάχαιρα του Πνεύματος' μπορεί να αντιμετωπίζει νικηφόρα κάθε πειρασμό.

Γενικότερα λέμε ότι η πνευματική επαγρύπνηση του πιστού, αφορά την πίστη σε όλο το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Ο φρόνιμος αναγεννημένος χριστιανός, δια της πίστεως στο λόγο του Θεού, πρέπει να προσέχει τον εαυτό του από οτιδήποτε μπορεί να τον απομακρύνει από τον Κύριο. Ο ίδιος ο Κύριος μας εφιστά την προσοχή λέγοντας: « Προσέχετε δε εις εαυτούς, μήποτε βαρυνθώ σιν αι καρδίαι σας από κραιπάλης και μέθης και μεριμνών βιωτικών, και επέλθῃ αιφνίδιος εφ' υμᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη· διότι ὡς παγὶς θέλει επέλθῃ ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν δεόμενοι ἐν παντί καιρῷ, δια να καταξιωθῆτε να ἐκφύγητε πάντα ταῦτα τα μέλλοντα να γείνωσι, και να σταθῇτε ἐμπροσθεν τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου»

(Λουκάς,κα':34-36). Ο κίνδυνος για τον χριστιανό ξεκινάει από την ώρα που αφήνει το πνευματικό του αγώνα, χαλαρώνει και δεν προσεύχεται. Τότε στην πνευματική καρδιά του ανθρώπου, που είναι το κέντρο των εκβάσεων της ζωής του ανθρώπου (Παροιμίες,δ':23), εισέρχονται επιθυμίες αντίθετες με το θέλημα του Θεού, τις οποίες ο άνθρωπος θα τις εκδηλώσει και προς τα έξω, κάνοντας τις σχετικές πράξεις. Διαβάζουμε σχετικά:

«Διότι ἔσωθεν ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων ἐξέρχονται οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοί, μοιχεῖαι, πορνείαι, φόνοι, κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, βλέμμα πονηρόν· βλασφημία, υπερηφανία, ἀφροσύνη· πάντα ταῦτα τα πονηρά ἔσωθεν ἐξέρχονται και μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον. (Μάρκος, ζ':21-23),

«ἐπειδὴ ὅπου εἶναι ὁ θησαυρὸς σας, ἐκεῖ θέλει εἶσθαι και ἡ καρδιά σας (Ματθαῖος,ς':21),

« ο Θεός όμως γνωρίζει τας καρδίας σας· διότι ἐκεῖνο, το ὁποῖον μεταξύ τῶν ἀνθρώπων εἶναι ὑψηλόν, βδέλυγμα εἶναι ἐνὸς πιον τοῦ Θεοῦ» (Λουκάς,ις':15).

Γι' αυτό πρέπει να προσέχει ο χριστιανός το τι επιτρέπει να εισέλθει στην καρδιά του, γιατί αυτό που θεωρεί θησαυρό, δηλαδή πολύτιμο, σ' αυτό θα είναι και η καρδιά του. Το ζητούμενο για κάθε χριστιανό είναι να κρατήσει μόνο έναν θησαυρό στην καρδιά του και αυτός να είναι ο Ιησούς Χριστός.

Όπως προαναφέραμε, σχετικά με το τί να προσέχουμε ώστε να μη βαρύνει καρδιά μας με κοσμικά φρονήματα, ο Κύριος μας λέει να αγρυπνούμε 'δεόμενοι ἐν παντί καιρῷ', δηλαδή να προσευχόμαστε

πάντοτε. Αυτό διότι όταν δεν προσευχόμαστε χάνουμε σε πνευματική δύναμη, οπότε υπερिशύει το σαρκικό φρόνημα που επιθυμεί αντίθετα από το Πνεύμα του Θεού και όταν επιθυμούμε αντίθετα από αυτά που θέλει ο Θεός, τότε η ψυχή μας κινδυνεύει, γιατί όταν αυτά τα εκτελούμε επέρχεται ο πνευματικός μας θάνατος και δυστυχώς πολλές φορές δεν το καταλαβαίνουμε. Ένα τέτοιο αρνητικό παράδειγμα είναι η περίπτωση του ποιμένα της εκκλησίας των Σάρδεων. Ο Κύριος τον ελέγχει και τον συμβουλεύει λέγοντας: «Εξεύρω τα έργα σου, ότι το όνομα έχεις ότι ζης και είσαι νεκρός. Γίνου άγρυπνος και στήριξον τα λοιπά, τα οποία μέλλουσι να αποθάνωσι· διότι δεν εύρηκα τα έργα σου τέλεια ενώ πιον του Θεού. Ενθυμού λοιπόν πως έλαβες και ήκουσας, και φύλαττε αυτά και μετανόησον. Εάν λοιπόν δεν αγρυπνήσης, θέλω ελθεί επί σε ως κλέπτης, και δεν θέλεις γνωρίσει ποίαν ώ ραν θέλω ελθεί επί σε» (Αποκάλυψη, γ':1-3).

Δηλαδή ο Κύριος τον ελέγχει μεν αλλά δεν τον καταδικάζει μιας και του λέει να αγρυπνήσει και να μετανοήσει ώ στε να λάβει πάλι δύναμη Πνεύματος Αγίου και να φέρει εις πέρας το έργο που του ανέθεσε ο Θεός.□

Ακόμη είναι σημαντικό να αναφέρουμε ότι ο Κύριος αυτό που μας δίδαξε, πρώ τος το εφάρμοσε στην επίγεια ζωή Του. Αναφέρουμε σχετικά εδάφια:

« Και το πρω□ ενώ ήτο όρθρος βαθύς, σηκωθείς εξήλθε· και υπήγεν εις έρημον τόπον και εκεί προσηύχετο» (Μάρκος, α':35).

«Εν εκείναις δε ταις ημέραις εξήλθεν εις το όρος να προσευχηθή, και διενυκτέρευεν εν τη προσευχή του Θεού (Λουκάς,ς':12).

«Όστις εν ταις ημέραις της σαρκός αυτού, αφού μετά κραυγής δυνατής και δακρύων προσέφερε δεήσεις και ικεσίας προς τον δυνάμενον να σώ ζη αυτόν εκ του θανάτου, και εισηκούσθη διά την ευλάβειαν αυτού, καίτοι ων Υιός, έμαθε την υπακοήν αφ' όσων έπαθε, και γενόμενος τέλειος, κατεστάθη αίτιος σωτηρίας αιωνίου εις πάντας τους υπακούοντας εις αυτόν, ονομασθείς υπό του Θεού αρχιερεύς κατά την τάξιν Μελχισεδέκ ·» (Εβραίους, ε':7-10).

Τέλος αναφέρουμε κάποια χαρακτηριστικά της □εν Πνεύματι Αγίω προσευχής, που φανερώ νουν την πνευματική επαγρύπνηση του πιστού:

«Θέλω λοιπόν να προσεύχωνται οι άνδρες εν παντί τόπω, υψόνοντες καθαράς χείρας χωρίς οργής και διαλογισμού. Ωσαύτως και αι γυναίκες με στολήν σεμνήν, με αιδώ και σωφροσύνην..» (Α' Τιμόθεον, β':8-10).

«πάντοτε χαίρετε □ αδιαλείπτως προσεύχεσθε εν παντί ευχαριστείτε

τούτο γαρ θέλημα θεού εν χριστώ Ιησού εις υμάς» (Α' Θεσσαλονικείς, ε':16-18).

Συνοψίζοντας λέμε ότι η πνευματική επαγρύπνηση εκ μέρους μας, σαν αναγεννημένοι χριστιανοί, επιτυγχάνεται μόνο όταν προσευχόμαστε αδιαλείπτως, επιζητώ ντας την καθημερινή μας πλήρωση με το Άγιο Πνεύμα και προσέχοντας ώ στε το θέλημα του Θεού, όπως αυτό αποκαλύπτεται στο γραπτό Του λόγο και η προσδοκία του Χριστού να έχουν τη πρώ τη θέση μέσα στην πνευματική μας καρδιά. Αμήν!